

BUDAPESTA
29 Novembre st. v.
Joi 11 Decembre st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a
arborelui verde nr. 12.*

Nr. 92.

ANUL XV.
1879.

Prețul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

IX.

Revederea amicilor.

Cele povestite la finea capitlului precedente se 'ntâmplara în linisce, si nimene n'avea nici o sciintia despre ele, afara de Rinaldo si protivnicul seu, husarul.

Rinaldo vedhù pericolul în care ajunse dânsul, dar sciindu că numai sângele rece îl pôte mântui, își predomni iritațiunea, si dîse linu dar rece:

— Domnul meu, cine esti dta de cutezi sè-mi adresezi astfel de vorbe?

— Cine sîm? Par că nu m'ai cunósce bine!

— Nici odata nu te-am vedutu.

— Las' că-ti vei aduce aminte mai târđiu. Acuma te oprescu, că nu cumva sè cutezi a eși de aici!

— Sè nu cutezu? Ce obraznicia!

— Ține-ti gur'a, ticalosule, căci acusi te prepa-descu!

Si husarul erá p'aci sè-si esecute amenintiarea, când din întemplantare întrá unu individuu nou.

Husarul i siopti câteva cuvinte, după cari acela se apropiá de Rinaldo, si i dîse încetu:

— Eu sîm prefectul poliției.

Rinaldo se simți, că si când ar fi auditu sentint'á sa de mórte.

Prefectul continuá:

— Spre a evitá ori ce scandalu, te rogu sè me însoțiesci în camer'a vecina.

Rinaldo nu se mai cpuse, ci eși. Prefectul merse în urm'a lui.

Ajunsi acolo, se gasira în fați'a a doi agenti politienesci deghisati. Rinaldo i cunoscea bine, si îl trecu unu fioru.

Prefectul le dîse:

— Veti conduce pe domnul acesta în cabinetul meu. Peste o jumetate de óra voiu sosi si eu.

Agentii condusera pe Rinaldo jos la pórtá, unde așteptá o trasura, în care se urcara toti trei. Peste diece minute Rinaldo se affá închisu cá paserea în colivia.

Dupa ce usi'a se încuiá în urm'a lui, dânsul începù sè mediteze asupra sortii sale, care l'a aruncatu prin atâte fase, si care acuma i-a croitu o pozițiune atât de fatala.

Căci în adeveru acést'a erá cât se pôte de critica. Fostu-a, ce e dreptu, dânsul si pân'acuma arestatu mai de multe ori, înse tóte acele au fost pentru el niște jucarie, de cari se putea scapá fórte usioru. Înse a fugi din edificiul prefecturei poliției de Paris, bine întaritu si pazitu de soldati, i parea peste putintia.

Pentru prim'a-óra în viet'á sa, erá desperatu, căci neputendu sè-si gasésca nici o mântuintia, se credea perdutu cu deseversire.

El vedea deja viitorul seu, unu viitoru fórte înfricosiatu: o lista lunga de fâra-de-legi si crime constatate, si în urm'a acestora pedéps'a înfricosiata, mórtea, séu în casul celu mai bunu închisórea vecinica.

Si acestu viitoru îl înfiorá.

Si atunce, în momentul acela blastemá ideia sa d'a întrá cá secretaru în serviciul contesei, căci numai acést'a i-a produsu perirea. Ce folosu acuma de tóte bunetatile avute, de tóte îmbuibările sale, déca le va plati atât de scumpu?

Séu celu puțin de ar fi spusu contesei, înainte de a o parasí, că în ce perplesitate se afla! Cu marea ei înriurire acuma de siguru ar mijloci mântuinti'a lui. Înse el nu i-a dîsu nici o vorba, si asiá contess'a acuma nu scéa nimica; ea nu numai nu pôte veni în ajutorul lui, ci de siguru se va fi superatu, crediendu că a în-sielat'o, si a parasitu-o de buna voia.

Mai erá o fiintia dela care în alte împrejiurari putea sè spera ajutoru: John! Înse acesta erá departe, dar si fiindu de fați'a, acuma ce putea sè faca si dânsul?!

Si astfel, isolatu de tóte firele mântuintiei posibile, vedîndu-se atât de singuru si nimernicu, totusi de odata scóse unu risu satanicu:

— Ah! dle prefectu, dta fti petreci cu veselía în balul ambasadorului rusu, crediendu că ti-ai arangiatu lucrul bine, si me tîni prinsu acasa în cabinetul-dtale, în locu siguru. E bine, las' că te pacalescu eu. Vei vedé, că de Rinaldo nu poti dispune asiá usioru, precum socotesci dta. Nu dieu!

Si dupa aceste vorbe, el trase jos de pe degetu ânelul séu de sigilatu. Deslipi cu unu cutitasiu pétr'a din acela, si beu iute liquidul ce affá sub aceea.

Apoi se puse la mésa si scrise aceste vorbe:

„Dle prefectu!

„Vei recunósce si dta, că unu omu de pozițiunea mea, dupa rușinea ce mi-ai causatu, nu puteam sè facu altu ceva, decât ce facui“.

(Va urmá.)

S A L O N U :

Unu concertu românescu. I

Sibiu, 1 decembre.

„Lasati-me sè cântu . . .“ esclamà o placuta poeta româna în conversarea-i divina cu musele . . . si ea a cântatu atât de dulce . . .

„Lasati-ne sè cântâmu . . .“ amu dorî sè repute si corul Reuniunii nôstre, pentru cà el este atât de raptoru . . .

Este al doile concertu ce se ofera membrilor societății dela înființarea ei.

Program'a, ce ni se presentà, conțineea numai trei piese : 1) „Mandolinat'a“ de E. Paladilhe, cântata de coru, 2) „Scene de ballet“ de Beriot solo pe violina, esecutata cu multa desteritate de tinerul V. Roșca si 3) „Vêrful cu doru“.

„Vêrful cu doru“, precum se scie, este o balada compusa de august'a Dómna româna sub pseudonimul F. de Laroc si pusa pe note de dl Lubicz. Dupa cât scimu noi, este prim'a în feliul ei în întréga literatur'a musicala româna.

Sujetul baladei este atât de romanticu si atât de emoționatoru si compozițiunea e atât de naturala !

În sinul Carpatilor, la pólele unui piscu înaltu se întinde o hora de flacă si copile. Cât colo prin pregiuru stau ómenii mai betrâni. Tinerii rîdu si glumescu. În fine toti se descarca cu satirele asupra Mariei, a càrei dragu lipsiá din hora, fiindu cà se dusesse sè caute o mióra ratacita. Maria scia, cà este iubita si nu vrea sè jóce cu altu tineru. Sosindu Jonelu, un'a din fete dice, cà déca dênsul iubesc pe Maria, pe care a lasat'o singura pentru o mióra, sè deie probe, anume sè petréca o iérna întréga pe vêrful piscului. Jonelu, temêndu-se, cà iubit'a sa dubitéza de amorul lui, primesc : „Voiu merge 'n muntii“.

„ . . . Nici când

Asta s'o ceru nu-mi viniá 'n gându“,

respunse Maria cu duiosia.

Dar Jonelu e decisu. Îndesiertu se 'ncercà unu baciu betrânu a-l retiené dicêndu :

„ . . . Remâi remâi

Si vino 'n sîesu cu noi,

Câci, vai, me temu, cà nu vii iérasi,

Te-i duce-duce, pierde, pierde pe vecia“.

Jonelu își ia remasu bunu, rugându-si mirés'a sè-i tramita vorba

„pe stele si pe vèntu“.

Jonelu, pe vêrful muntelui, lupta cu elementele nemilóse ale iernei. Numai Dorul e cu dênsul. Acest'a desface negurile si i aréta în departare hor'a, asiá precum o lasase la plecare. Maria se plânge cu jale rugându bradii si sórele.

Tieneti-l cu viétia,

Câci astfel de neguri, viscolu, vèntu

Si inim'a 'nghiecia !“

Jonelu o aude si suspina ; dar Dorul i raspunde cà toti

„Vor remâné departe 'n veci“ de el,

„Al meu frate este — amorul,

Iér mórtea-mi este soru“,

si corul spiritelor secundéza :

„Va muri . . .“ ciobonelul.

Vèntul cutriera muntii si vâile, adie rozórele si sioptesce :

„Eșiti viórele si voi clopotiei,

Sosi prima-vér'a cu dragostea ei !“

Jonelu vede c'a trecutu iérna si 'n durerea lui aude 'n departare sgomotu. Sânt amicii cu Maria, cari vinu sè-l duca la vale. Ciobanelul, în bucuri'a-i nemarginita, abiá i póte întimpiná cu „bine ati venitu“ si espirá suspinându :

Ah, inim'a dóre si simtu cà o sè moru

„ . . .

Remasu bunu, Mario !“

Pastorii se 'nspaimênta, dar Dorul i mustra :

Voi îl omorâti

Si acuma-i al meu . . .“

María plânge „eu moru lânga el“.

Si de-atunci remas'au numele piscului : „Vêrful cu doru“.

Scenele sânt fórté sentimentale. Totul respira d'o melancolia petrundietóre. Tânguirile jalnice ale Mariei si ale lui Jonelu te împlu de tristetic.

Dsiór'a baronessa Elena Papp (Maria) si dn'a A. Moga (Dorul) au fost diadem'a seratei. Vocile domnia lor sonóre, dulci si curate, sânt de unu farmecu estrordinaru, ce te strapunu într'o lume cu totul feerica. Nu putina placere a produsu fraged'a dsióra Maria Roșca. Dsa a representatu „Isvorul“ cu destula sigurantia. Publicul a aplaudat'o. Dintre dd. rolul principalu si celu mai greu (tenoru) l'a avutu dl Ios. Popescu (Jonelu), care înca ne-a satisfacutu pe deplinu. Dl Cióra P. în „ciobanul betrânu“ si „Vèntul“, cà si cu alte ocațiuni, a fost laudatu de toti. Totu cu placere trebue sè amintimu si de baritonul dlui R. Balasiu. Peste totu s'a simțitu, în câtva, lips'a de tenori.

Fórté multu a contribuitu la succesul piesei si acompaniarea admirabila pe piano a dnei M. Brote.

Nu putemu încheia raportul, acest'a fâr' a esprime din nou recunoscint'a nôstra publica, bravului presiedinte al Reuniunii, dlui dr. A. Brote, pentru zelul esemplaru cu care se intereséza de progresul Reuniunii. Dsa póte fi mândru pe simpatii'a, ce i-o pastramu cu totii.

BRUMARELU.

Cronic'a lunei.

Diet'a în siédinti'a de joi a începutu desbaterea generala asupra proiectului despre darea întroducînda asupra eliberatilor dela miliția. În întielesul acestui proiectu de lege totu individul, care cu ocaziunea asentarii, din ceva defectu corporale, se afla neaptu pentru îndeplinirea servitiului militaru, va fi îndatoratu a solvi, amesuratu starei lui materiale, o suma anumita, cà dare pentru cà natur'a nu la provediutu cu recerintiele unui soldatu.

În diet'a austriaca legea despre miliția întimpina pedece mai mari, cà în diet'a ungeréca. Vineri votisându-se asupra punctului al II-lea, care statorcesce numerul pe 10 ani, acestu punctu a cadîutu, de si guvernul a întrunitu majoritatea voturilor, înse în întielesul constituțiunii austriace la votisarea unei atari legi se recere o majoritate de $\frac{2}{3}$, atâta înse guvernul n'a avutu. Cu opoșiti'a a votisatu si fostul ministru Depretis. Modificările opoșitiei a fost contravotisate prin partid'a guvernamentală, si asiá în punctul acest'a nu sa pututu aduce nici o decisiune. Se aștepta cà cas'a seniorilor va întroduce si acestu punctu în lege, înse retrimitiundu-se dietei, pré usioru se póte

întemplă, că opoziția se nu-l priméscă, si atunci conflictul e evident.

Delegațiunile austro-ungare se vor întruni la 16 l. c. în Viena, si vor tine sedintie numai pâna la 20 l. c.

Cestiunea Arab-Tabiei decidându-se în favorul României, se dice că guvernul rusu voiesce se recompenze Bulgaria în altu punctu pentru acésta perdere. Anume, fiindu că granitiile de către miédiadi ale Dobrogei înca nu s'au ficsatu, guvernul rusu voiesce se taie o bucată din ea pentru favorita sa.

Atentatu în contra țiarului. Niște telegrame din Berlin au alarmatu lumea cu scirea sensationala, că ierasi s'a comis atentatu în contra țiarului. Istoria se reduce la întemplarea, că sosindu în 1 dec. țiarul în Moscovia, pe unu al doile trenu de curte s'a facutu esplosiune. În ziua urmatore țiarul a primitu autoritățile esprimându-si bucuria, că Dumnedieu si de asta-data a facutu bine Rusiei, conservându vietia lui.

Nihilistii din Russia, de când nu pré mai potu se omóra pe ómenii singuratici mai de frunte, dau prin alte semne espresiune urei lor fanatice, si anume redica șinele căilor ferate, voindu se produca astfel nenorociri pe calea ferata. Înse intențiunea lor în asta privintia înca nici odata nu s'a realizatu. Din asta cauza, guvernul voiesce se opréscă comunicațiunea nóptea pe căile ferate.

Rusii si polonii, precum se scie, o ducú forțe reu la olalta, căci polonii suferu de multu sub jugul muscalescu. Resistentia polonilor face mare stricaciune muscalilor, de aceea acestia începu a se gândi la împaciuire cu suprimatii lor. În timpul din urma ziua-rele rusesci au începutu a milita forțe pentru acésta idea, căci — dicu ele — rusii si polonii sânt ruditi, deci trebe se se împace. Înse realizá-se-va acésta dorintia, se va vedé mai târziu.

Gladstone, capul opozițiunii englese, face caletořii prin Scoția, unde tine cuvântari forțe aspre în contra guvernului. Dênsul pretotu-indene e primitu cu mari ovațiuni, din cari se face parte si soției si fiicei sale cari caletorescu dimpreuna cu dênsul. Si celu de pe urma satu prin care trece, e înzestratu frumosu.

Bulgarii de când au si ei constituțiune, imiteză si dênsii popórele mari si facu opozițiune. Turburările din parlamentu au ajunsu asiá fâra de frâu, încât se dice, că dênsuși príncipele Alesandru e forțe disgustatu si voiesce se renuncie la tronu.

Reformele promise de Turci'a cu mare greutate se traducú în realitate, ma ele au devenitu cu totu problematic. Backer pasia a facutu unu proiectu pentru întroducerea gendarmeriei în totu imperiul otomanu, dar planul acesta s'a pus ad acta. Într'aceea finantiele se încurca din ce în ce mai multu, si sultanul a dispusu că armata se se reduca ierasi cu 30,000 de ómeni.

Emigrațiunea musulmanilor din Bulgaria, precum scrie diuarul turcescu „La Turquie“, continuă în numeru totu mai mare. Vapórele cari comunica pe Dunare în jos debarca la Cernavoda numeroșe familie cari se muta pe la Constantia la Constantinopolu.

Ce e nou ?

Sinaia comuna urbana. Ministrul de interne al României a depusu pe biuroul camerei unu proiectu de lege prin care comun'a rurala Sinaia se declara comuna urbana. Se dá Eforiei spitalelor autorizarea de a vinde înca 100 pogóne locu pe lângă celu autorisatu la 1872

si a da fâra plata 50 pogóne țieranilor ce aru voi se se stabiléscă în acea localitate. Sinaia fiindu resiedintia de véra a A. S. R. Domnitorului si avendu si o stația de drumu de feru, erá necesaru se i se dea acésta des-voltare.

Graciarea lui Mileticu a produsu mare bucuria între sêrbi. Îndata-ce s'a latitu vestea, în Neoplanta, s'a facutu serenada cu musica, dupa care urmă unu banchetu, din care s'au tramisu eliberatului multe telegrame de felicitare. S'au facutu mari pregatiri pentru întimpinarea solemnă a lui.

Mosiul Bismarck. De mercuria trecuta príncipele Bismarck a devenitu mosiu. Dupa cum se scrie din Berlin, mercuria trecuta, la 11 óre sér'a, contes'a Maria de Rantzau, nascuta de Bismarck, a datu vietia unui baiatu. Semenă-va mosiului seu? Viitorul ni-o va spune.

Uniform'a lui Lulu, ucisu de către zulusi, s'a gasitu într'unu Craal, nu departe de Ulundi. Hain'a dinainte erá strapunsa în mai multe locuri. Acelu zulu, care a facutu príncipelui Ludovicu Napoleon ran'a mortala, s'a numitu Abaugo, care mai târziu asemene a fost omoritu la Ulundi.

Contele Dominicu Zichy a lasatu pentru scopuri filantropice, si anume pentru școli, biserici, comunitati si institute publice, cam vr'o 150,000 fl. Legatarul seu, contele Eugen Zichy are se platéscă percentuațiune 100,000 fl.

Unu casu misteriosu. Joi'a trecuta — scrie „Giurgiu“ — a sositu în orasiul nostru din Constantinopolu doi straini; unul prussianu si altul ovreu, comerciantu, cari au trasu la otelul „Petersburg“, locuindu în comunu într'o singura camera. Deminétia celu d'ântâiu sculatu a fost ovreul, care s'a grabitu a deșteptá si pe sotiu seu, pe care înse, în marea lui uimire, l'a gasitu mortu, tînendu în amêndoue mânilé câte unu revolveru. Justiția, anuciata, a alergatu îndata la faci'a lpcului, unde a constatatu, că mortul avea în gura o rana causata din focul unuia din revolvere. La începutu s'au radicatu mari banueli în contra ovreului, căci, întrebatu, a declarat, că nu a auditu detunarea revolverului, de si a fost în aceeasi camera, si fiindu că s'a gasitu la el o suma de 30,000 franci; în urma înse s'a constatatu, că dênsul e nevinovatu. Dupa o versiune publicata de „Descentralizarea“ prusianul dupa ce strînsese óre-care avere, avendu slabiciunea de a o perde în carti, chiamatu îngraba de familia si neavendu curagiul se revédia familia în lipsa completa de banii ce perduse, s'ar fi sinucisu asiá precum relataramu.

Proprietari noi în Hunedóra. Diuarul „Hunyad“ din Deva scrie, că dominiul Halmagului l'a cumperatu dela contele Eszterházy unu consortiu englezu, care va cultivá bâtele de feru, si va face îmbunetătiri si la Vatia. Dominiul Lunca se va licita, si voiesce se-l cumpere unu capitalistu prussianu. Si agentul unei companii a umblatu pe acolo; care a studiatu mai ales bâtele si materialul crudu ce s'ar puté lucrá.

Tirolesii sânt slavi. Veselovschi, professoru la universitatea din Petersburg, sustine, că toti locuitorii din valea Puster sânt slavi germanisati. Acést'a se probeza prin tipul poporului, prin stilul caselor si prin cântecele tirolesilor.

Veghiatorii. E datin'a, că la morti se veghiéza si veghiatorii se jóca de-a cãrtile. În o comuna din comitatul Borsod la unu asemene casu întemplat de curênd, când veghiatorii își petreceau mai bine, de odata se deschise us'a, si întrá mortul într'unu lintio-liu albu si le díse: „Voi beti si ve jucati de-a cãrtile,

iér pe mine me lasati singuru!?" Apoi stetù cá înlemnitu. Veghiatorii nu cutezau nici sè se mişce. Într'unu târđiu apoi mortul se departà. În alta ăi apoi veduv'a repausatului aflà cu spaima, cá pâna ce mortul falsu sparià pe veghiatori, pân'atuncea camaradii lui furara totu ce gasira în podu.

Prim'a calésa în Muntenegru. Țiuarul oficialu „Glas Crnagrcza“ din Muntenegru povestese, cá la 13 l. tr. a sositu la Cetinje prim'a calésa. Acést'a fu daruita princípelui Nicolae de cátra îperatul austriacu, dar pân'acuma a statu totu la Cattaro, de óra ce pe calea dela Niegus pâna la Cetinje calés'a nu s'a pututu trans,ortá. De când stau muntii nostri de stánca, Țice numitul Țiuaru, înca nu s'a vedíutu în Cetinje nici o calésa. Se 'ntielege de sine, cá minunea mare si este admirata din tóte părțile.

Fotografu Adelinei Patti. În Breslau unu fotografu a rugatu pe Patti sè se fotografieze la dènsul. Artist'a a promisú; dar se facú timpu atât de urítu, încât fotografu nu fu în stare sè lucreze. Div'a a mersu la Drezda. De odata bate la usia fotografu. Si-a adusu tóte sculele, si nu s'a dusu, pâna ce artist'a nu i-a promisú, cá se va fotografá. Înse div'a raguşi, nu fu permisú de iésa, si dorint'a fotografului nu se putú realisá. Ea se duse la Berlin. Abiá se instalà în hotelu, si iéta fotografu din Breslau cu tóte sculele. În fine acolo apoi reeşi sè o fotografieze.

Curtenitorul oparítu. Între Don Juanii din satul Magyar-Ujfalú în Transilvani'a cuprinde unu locu de frunte si Gligorasíu Pogoceanu, carele într'o ăi se pomeni cu convingerea, cá soȚ'a lui Juonasíu Lepusianu e o nevésa frumósá. Lepusianés'a se pare cá erá cocheta si priviá cam a dragoste spre Gligorasíu, ceea ce aprinse ánim'a acestuia. Lepusianu mergèndu la Gligorasíu, i spuse asiá cá din întèmplare, cá dènsul se departéza de acasa si în Țiu'a aceea nici nu se va rentórece. Gligorasíu, convingèndu-se, cá barbatu s'a dusu de acasa, grabi la nevésa. Înse abiá petrecú acolo putínu timpu, iéta se deschide usi'a, si între Lepusianu. În scurtu se escá o bataia înfricosiata, si Lepusianu erá p'aci s'o patíesca reu. Înse în momentul acela se deşteptá în soȚ'a lui sentimentul de datoría, si luându o óla cu apa ferbinte, o desiértá spre Gligorasíu. Curtenitorul fu dara pacalítu. Înse tribunalul nu aprobá acéstá pacalítura, ci considerându, cá Gligorasíu, în urmarea ranelor multe a suferítu 30 de Țile, a intentatu procesu atât lui Lepusianu, cât si soȚiei sale.

Originea genului umanu. Rudolf Falb, carele de presinte face exploraȚiuni în America, scrie urmátórele unui Țiuaru din Viena: Prin studiarea limbii indianilor din Peru si Bolivia, amu descoperítu cá aceste limbi sémena fórte cu limbile semice, mai ales cu cea arabica. Totu în aceste limbe am descoperítu si radecini arice, si în scurtu timpu constatai, cá radecinile semice sânt mai cu totul arice. Radecinile comune sânt mai curate în Peru si Bolivia, într'átáta, încât eu socotescu, cá aceste tieri au fost léganul genului omenescu.

Amant'a însielata. Unu tineru din Kožd, în Ungaria, a trairu timpu îndelungatu în legaturi de amoru cu o fèta de acolo, promítèndu-i a o luá de soȚia. Dar el si-a uitatu verb'a si s'a cununatu cu alt'a. Când nuntasii eșira din biserica o fèta sari înaintea mirelui, si tintindu spre el unu revolver, voi sè-l descarce; înse în momentul din urma unu nuntasíu i loví din

mâna arm'a, si copil'a fu arestata. Apoi nuntasii, uitându acestu intermezzo cam neplacutu, se pusera la veselía. Când isi petreceau mai bine, de odata se audí: „focu!“ Toti sarira afara. Cas'a ardea. Prieten'a dragutiei însielate a aprins'o.

Unu omu curiosu a murítu de curènd în Praga, Caietan Kunz, oficialu pensionatu la comptabilitatea tieriei. El tóta viét'a lui s'a temutu grozavu de trasur'a de aeru; ièrn'a, vér'a, traia cu usile si ferestile încuiate, isi astupá costul cuptorului, si numai în stradele acele umblá, în cari dupa parerea sa nu erá trasura de aeru. Fára privire la sesonu, portá totu câte trei camasi, celu putínu doi pantaloni, dóue peptare, mai multe rocuri. Pelerí'a lui din laintru erá cuptușita.

Negrul archiducesei Valeria, micul copilandru ethiopu, a ajunsu în etatea aceea, când pretinde a fi unu Adonis si pe de-a furisul, unde póte, fura câte o sarutare. Déca micul cavaleru negru face vr'o preumblare scurta prin gradín'a dela Gödöllö, fetele cari lucreza acolo, fugu spariate, cáci ele se temu de dracul — déca-i negru, si acést'a i place piticului.

Fr. Liszt se va rentórece numai în lun'a lui januarie la Budapesta, spre a-si ocupá pe timpu scurtu catedr'a la academi'a musicala, apoi cu 'nceputul primaverii se va duce iérasí în strainetate, unde petrece mai totu anul.

Unu tineru a fost acusatú de bigamía. El s'a aperatu astfel: Barbatu e omu completu, se cade cá si soȚ'a lui sè fia asiá. Sciú din biblia, cá Dđieu a creatu femeí'a din o cósta; iér medicii Țicu, cá unu barbatu trebuie sè aiba trei-spre-Țiece cóste. Asiá dara calculându câte o cósta pentru fia-care femeia, unu barbatu póte sè aiba trei-spre-Țiece femeí. Va sè Țica, eu mai sãm în restantia. Judecatorii au surisu, dar tribunalul n'a admisú acéstá aperare.

A cerutu mașina de cosutu. Unu locitoru din Szilasbalhás, Ungaria, s'a adressatu cátra ministeru cu rugarea, cá acela sè deie soȚiei sale o mașina de cosutu. Ministeriul a tramisú recursul la comitatu, cu îndrumarea d'a se însciintá recurentul, cá ministeriul nu dispune cu mașine de cosutu.

Sciri scurte. Miseri'a în comitatu Sárosíu a ajunsu grozava; în timpul din urma poporul a macinatu cóȚ'a de stegiaru si din aceea si-a facutu pâne. — **La Seghedin** se facu mari agitaȚiuni pentru înfiintarea unei universisáti acolo, orasiere din giuru asemene spriginescu acéstá ideia. — **Casina pnntru femeí** are sè se înfiintez la Oradea-mare, precum scrie Țiuarul „Bihar“ de acolo. — **Moșile lui Petru Aczél,** fostu comite supremu în Arad, s'a cumperatu de bancarul br. Klein din Viena, cu 1.876,000 fl. la licitaȚiune publica.

Flamur'a lui Hymen.

DI dr. Nicolau Olariu, avocatú în Sibíu, la 25 nov. si-a încredintiatu de soȚia pe domnisíor'a Iustina fié'a dlui S. Popovicíu Barceanu, jude la tabl'a reg. din Tèrgul Muresíului.

Suvenirea mortilor.

Constantinu Baritíu, medicinistu la universitatea din Viena, a repausatu la 12/24 nov. în Turda la parintele seu. Íl gelescu: parintele seu Leon, soro-sa Elena si bunic'a sa Agneta Ratíu.